

BINEVESTITORUL

„Ce frumoase sînt pe munți picioarele celui-ce aduce VEȘTI BUNE, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mîntuirea“ (Isaia 52, 7).

„Duceți-vă în toată lumea, și propăduiți VESTEIA BUNA (Evanghelia) la orice făptura“ [Mar. 16, 15].

„Voi cari aduceți aminte despre Domnul, nu vă odihniți de loc!“

(Isaia 62,6)

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întîi a Iudeului, apoi a Grecului“. (Rom. 1,16).

ENGLISH

July-August, 1930.

No. No. 7-8

Anul 7.

MILDMAY

S U M A R U L :

1. Deschide-ți inimă.	6. Viața omului.
2. Viața în sala „Bethel“ din Chișinău.	7. Cum să ne rugăm.
3. Importanța bunei vestiri.	8. Imbunătățirea lucrului Domnului cu bani?
4. Dela Iudaism la Creștinism.	9. Cineva a uitat.
5. Un cuvânt către evrei.	

DESCHIDE-ȚI INIMĂ !

„Domnul i-a deschis inima“.
Fapt. 16,14.

Pe vremea Apostolului Pavel, trăia într'un orașel din Asia Mică o vânzătoare de purpură. Probabil, din motive comerciale, purpurăreasă Lidia se stabilise în Filipi (Macedonia). Nu era nici bogată, nici renumită; însă despre ea ni se spune, că *Domnul i-a deschis inima*. Această scurtă și comprimată descriere valoarea mai mult decât o biografie lungă, scrisă în termenii cei mai măgulitori. Dacă s'ar fi scris despre Lidia că : era o femeie frumoasă și filantroapă, că ar fi făcut parte din comitetul vreunei societăți feminine de binefacere, toate aceste calități

n'ar fi valorat nimic față de mărturia: *„Dumnezeu i-a deschis inima“*. Multor eroi, învățați și descoperitori li s'au ridicat monumente cu înscricții frumoase; însă poate nici unul din aceștia n'ar fi meritat înscricția : *„Dumnezeu i-a deschis inima“*.

Prin urmare, *Dumnezeu i-a deschis inima*; deci ea n'are nici un merit. Desigur, Dumnezeu are ochi pentru ori-ce ușă a inimei omenești, pe care o poate deschide oricând, totuși ceace depinde de noi este, a-i permite s'o deschidă. Lucrul acesta l-a făcut Lidia în simplitatea ei, în vreme ce atât de mulți oameni nu o fac. Ea s'a făcut sensibilă și primitoare pentru tot ce este : adavărat,

bun, nobil, cavaleresc, măreț, eroic și apoi pentru tot ce este Dumnezeuesc. Dumnezeu posedă un *passé-portout* un fel de cheie care se potrivește tuturor inimilor, chiar și ale celor mai răi oameni, și El este și astăzi încă gata să dăruiască cele mai nobile daruri.

Oricât de mult s'ar strădui și încapăfâna o persoană să devină o personalitate capabilă în profesiunea sa, totuși nu poate ajunge să fie un om în sensul adevărat al cuvântului, decât atunci, când el dă voie lui Dumnezeu să-i deschidă inima și să

i-o umple cu cele mai prețioase daruri spirituale.

În felul acesta simpla femeie, purpăreasă din Filipi, ne arată drumul către cel mai înalt ideal. Indată ce inima este deschisă, putea simți comorile pe cari ni le dăruiește Cuvântul lui Dumnezeu.

Astăzi vrem să fim cei ce dăm și în acelaș timp cei ce primim. Noi dăruim lui Dumnezeu inima noastră; iar El o va deschide și o va umple cu bucurie și putere cu nobilele și fericire dumnezească.

JEAN.

Viața în sala „Bethel“ din Chișinău.

În luna Iunie a. c. ne-a vizitat stimatul frate S. Wilkinson, directorul misiunii noastre „Mildmay“ care este un barbat al lui Dumnezeu. Acest serv al lui Dumnezeu, încercat și experimentat, a turnat și de data aceasta o deosebită binecuvântare în lucrul Domnului la noi în Chișinău. Membrii comunității noastre unite a evreilor-creștini, amicii misiunii printre evrei și toți ceice au inima deschisă pentru Dumnezeu s'au hrănit din Cuvântul lui Dumnezeu și descoperirile lui făcute prin stimatul nostru oaspete. Prin vizitatorii, cari vin regulat, se putea observa și persoane noi. Temele principale de predică erau: „Importanța bunei vestiri“ și „Impărăția viitoare și Impăratul Hristos“. *)

Miercuri, în ziua sosirii oaspetelui nostru, am avut cercetarea cuvântului lui Dumnezeu din epistola către Evrei. În fiecare miercurea avem acest cerc, și de data aceasta afară de părerile fraților și surorilor locali, oaspetele nostru ne a bucurat cu unele păreri asupra cuvântului lui Dumnezeu. Foarte între-

santă era părerea lui despre Melchisedec care se aseamănă cu Hristos.

Joi dimineața eu și oaspetele nostru am plecat la Tighina, unde am împărțit la oameni pe străzi multă literatură și părți din Evanghelie. Lume s'a adunat în jurul nostru atât de multă, încât doi sergenți într'o stradă și doi în altă cu greu au reușit să împrăstie gloata adunată. La malul Nistrului am putut să înălțăm rugăciuni pentru credincioșii persecutați în Rusia sovetică. Spre seară ne-am întors înapoi și seara am avut o petrecere frumoasă familiară, la care au asistat membrii comunității evreilor-creștini, amicii misiunii printre evrei și ceice se interesează de Evanghelie. Orchestra a executat cântărea, printre cari era una nouă cu o melodie frumoasă: „M'a cuprins dorul de patrie“. La aceasta serbare au luat parte și copiii școlii noastre de misiune și școlii de sâmbătă. Poezii, cântări și versete din Cuvântul lui Dumnezeu acompaniate de orchestră sunau frumos și atrăgător. O splendidă impresie a făcut o nouă cântare pentru copii în care floricea, răușorul, păsărica

*) Extrageri din aceste predici le vom tipări separat.

și raza soarelui slăvesc pe Dumnezeu și după fiecare verset se pune omului întrebarea: de ce el nu slăvește pe Dumnezeu? Toți erau cuprinși de bucuria, pe care o putem afla și avea numai în legătură cu Dumnezeu.

Vineri împreună cu oaspetele nostru am vizitat cimitirul evreilor-creștini Noului Testament. Am fost la mormântul lui Iosif Rabinovici și ne-am coborât în scripta lui familiară. Interesant este că directorul nostru a fost la cimitirul acesta imediat după ce I. Rabinovici îl cumpăraseră în anul 1886 pentru evrei credincioși, în timpul când el își construia scripta familiară, făcând despărțiturile pentru fiecare membru al familiei sale. După aceasta am vizitat un evreu învățat, care primește cu plăcere vestea Evangheliei. În aceeași zi seara am petrecut într-o familie evreiască. Cunoștințele cu familii evreiești noi ne dau posibilitatea de a mărturisi evreilor despre Hristos.

Sâmbăta oaspetele nostru a luat parte la școala de copii care are loc în fiecare sâmbătă. Seara la ora de rugăciune fr. Wilkinson ne-a ținut

o cuvântare asupra textului din psalmul 109, v. 4. Textul original în limba ebraică sună astfel: „dar eu-rugăciune“ (în românește e tradus: „dar eu alerg la rugăciune“). Deodată se explică înțelesul adânc al cuvintelor: „eu-rugăciune“, cu alte cuvinte eu sunt complectamente transformat în rugăciune. Fratele ne-a ilustrat acest text și cu un exemplu: într'un cartier al Londrei la colțul unei străzi ședea un cerșetor zdrențos și murdar. El tăcea și nu cerea cum de obicei fac alții cerșetori. Un domn, trecând pe lângă el, l-a întrebat de ce el face și nu cere, căci cu aceasta va atrage atențiunea trecătorilor și atunci îi vor da mai mult. Cerșetorul, arătând la zdrențele sale, „oare aceasta nu e destulă rugămintă? zdrențele mele—rugămintea mea“. În felul acesta și noi să nu ne mulțumim numai cu cuvintele rugăciunii, fie ele cât de frumoase, ci trebuie să ne transformăm în rugăciune. „Eu-rugăciune“ să fie în toată viața noastră, atât în bucurii cât și în strâmtorări și întristări, știind că atunci Dumnezeu este mai aproape de noi.

—::—

IMPORTANȚA BUNEI VESTIRI (Evangheliei).

(Extrageri din predica ținută de către directorul Misiunii Engleze „Mildmay“ în sala „Bethel“ din Chișinău).

Tema aceasta e veche, dar totodată vecinic nouă. O putem împărți în patru părți principale: 1. Inceputul, 2. Concluzia, 3. Cunoașterea și 4. Ținta.

Inceputul Evangheliei. Apoc. c. 4. Dumnezeu îndată ni se descoperă: scaunul de domnie este încojurat cu un curcubeu. Pe emisfera, unde trăim noi, vedem numai jumătate din cercul curcubeului. Pe cealaltă se vede cealaltă jumătate. Am convingerea, că curcubeul simbolizează harul lui Dumnezeu, care este înfinit. Unii cred, că la început ar fi fost legea

și apoi a venit harul. Păreră această după Cuvântul lui Dumnezeu e greșită, fiindcă harul era încă înainte de Testamentul Vechi, ceace ne dovedește textul din Galateni 3, 19. Înțelesul cuvântului „har“ înseamnă: nu meriți nimic și primești totul. Inșă ca să se știe, că ai primit, trebuie să ai credință, trebuie se ai oglinda „în care poți vedea fața ta“. E nevoie de lege în care orice om să-și poată vedea neputințoșia și numernicia sa. Nimeni n'a putut îndeplini legea, și Dumnezeu a știut aceasta. După planul lui Dumnezeu Fiul lui Dum-

nezeu era condamnat încă la începutul lumii, și aceasta este curcubeulharul. Timpul a sosit și Mesia a venit, dar mai întâiu a trebuit să fie lumea pregătită pentru întâmpinarea Lui. Venirea Lui a trebuit să fie realizată în istorie.

Din Ev. Ioan I:14,19 putem scoate și *concluzia* următoare: la început era planul lui Dumnezeu și apoi a fost data legea, care dovedește, că omul nu poate face voia lui Dumnezeu și însfârșit îndeplinirea planului, venirea lui Mesia Hristos.

O țară mică Palestina. S'a născut un om simplu. Lumea nu-l cunoaște. Nici fariseii și cărturarii nu-l cunosc. Când a ieșit la predică era privit de mulți ca un om smintit la minte. Umbla pretutindeni și nu avea unde să-și plece capul, facea minuni, vindeca pe bolnavi, readucea pe morți la viață. Faptul, că fariseii și carturarii se împotriveau Lui cu mare îndârjire, nu-i de mirat, căci cariera și situația lor era pusă în mare pericol. În sfârșit El este prins de către dușmanii Săi de moarte. El suferă, rabdă toate batjocurile, și totuși înaintea marelui preot mărturisește: Eu sunt Mesia, Fiul lui Dumnezeu. Aceasta mărturisire este considerată drept hulă, și El este jărât de gloata înfuriată la guvernatorul Pilat, însă el nu gasește nici o vină. Poporul însă striga și cerea „să fie răstignit“. Hristos este condamnat. L-au răstignit, și în suferințele Sale groaznice pe cruce El se roagă: „Tata, iartă-i“. A murit, dar a treia zi a înviat și 541 oameni L-au văzut după înviere. Acești marturi oculari nu erau niște visători bolnăvicioși, căci mai târziu ei au mărturisit pe Hristos cu suferinți ba chiar și cu moartea. El s'a înalțat la cer. Înainte de înălțare și până în ultimele clipe urmașii Lui cugetau, că Hristos va restabili țara lui Israel. Era și natural, fiindcă ei erau convinși, că Hristos este Mesia și prin urmare trebuie să

scoată țara din robie și s'o facă o țară binecuvântată de Dumnezeu. El însă nu le dă răspuns direct, ci îi trimete să fie martorii Lui până la marginile pământului (Fapt. I; 7-8).

Aceasta este expunerea prescurtată a istoriei bune vestiri. Și cu toate, că începutul era făcut de oameni slabi și înculși, totuși ea a biruit lumea întreagă. Și eu nu sunt alt ceva, decât numai un simplu martor. Nu pot întoarce oamenii la Dumnezeu cu gramada, aceasta o face numai Dumnezeu, nici nu mă gândesc să răpesc pe cineva din sinagogă și să-l aduc în biserică, însă doresc și pentru aceasta și am venit, ca să vă aduc vestea aceasta bună.

Primii ucenici a lui Hristos, Pavel și Sila, când veneau undeva cu vestea Evangheliei, intrau mai întâiu în sinagogă. Și după rânduiala aceasta trebuie, ca întâiul născut să primească partea cea dintâia, partea principală, „Efraim este întâiul meu născut“ (Ierem. 31,9). Deaceea, când cineva mă întreabă de ce mă duc cu vestea Evangheliei la evrei și nu la creștini, eu le răspund: mă supun ordinului lui Dumnezeu. Eu nu sunt responsabil pentru faptele oamenilor, însă sunt responsabil, fără nici-o scuză, ca ei să audă vestea cea bună. Primii urmași a lui Hristos, ducând vestea aceasta bună în lumea largă și plină de păcate, au avut de biruit multe greutăți și obstacole. Câteodată au fost alungași și a trebuit să fugă dintr'o cetate în alta. De alții însă ei erau primiți cu bucurie și mulți se întorceau la Domnul.

La fel se întâmplă și cu mine. Pe străzile Londrei după ce țineam predică, unii mă înjurau și se purtau cu mine brutal, însă le am răspuns, că împotrivirile lor nu mă agită deloc, căci am ferma convigere, că Dumnezeu prin Duhul Sfânt își va alege, fie din poporul Israel, fie din alte popoare, suflete predate Lui, și

va forma un singur popor. Poporul acesta ales formează nu, biserica greacă, sau romană sau baptistă, ci biserica aceea invizibilă pentru care Hristos s'a jertfit pe cruce, ca s'o răscumpere. Poporul acesta este un popor nou, care se compune din toți acei, cari au primit Evanghelia.

Aceasta este ținta bunei vestiri. Dumnezeu se folosește de multe mijloace pentru alegerea acestui popor și aceasta o va face până ce tot poporul Israel va fi mântuit. Cred, că și în jurul nostru se află astfel de persoane, cari vor primi cu toată inima vestea aceasta buna.

Dela Iudaism la Creștinism.

Cuvântarea stimatului preot român arhimandrit I. Scriban.

(Continuare).

Evreii nu s'au umilit să creadă că pot veni lumini mai bune și de aiurea decât din capetele lor trufașe și cu grijă numai de sine, nu de popor. Au lepădat chemarea Domnului Hristos, și cu aceasta au dat alt mers vieții omenirii.

IV.

Despărțindu-se acum de pe temelia Bibliei aceste două căi: cea creștinească și cea iudaicească. Care din cele două duce mai departe firul Bibliei? Cine sunt adevărații ei moștenitori, creștinii ori evreii? Prin care din ei se îndeplinește chemarea pe care Dumnezeu a trimis-o poporului evreiesc de a se binecuvânta printr'însul toate neamurile pământului.

Ca să poată îndeplini această chemare, poporul evreiesc ar trebui să aibă uneltele prin care se pătrundă la toate popoare. Aceste unelte nu le are. Biblia nu este acum numai a lui, și cât o are, nu o întrebuințează. Mult mai mult o întrebuințează creștinii decât ei. Creștinii au societăți biblice de răspândire a Cărții Sfinte. Care sunt cele evreiești?

Ba mai mult: în calea în care ev-

reii întrebuințau Biblia, ea nici nu ajungea a fi gustată de oameni. Do vada ce era pe vremea lui Hristos, când poporul stătea departe de Cartea Sfântă, iar numai învățații Legii se îndeletniceau cu ea. Moștenirea lui Dumnezeu, lăsată pe mâna lor, se ruina. Cu drept cuvânt spune Renan: „Cu învățații săi călcând de sus, cu legiuitorii ei fără gust, cu închinătorii ei ipocriși și acri, Ierusalimul niciodată n'ar fi cucerit omenirea*.) Va să zică menirea lui Dumnezeu, dată poporului evreiesc prin Avraam, nu se putea îndeplini pe calea luată de acest neam. Ierusalimul trebuia să ajungă capitala sufletească a lumii, și poporul evreiesc n'a făcut nimic pentru-ca aceasta să se îndeplinească. Și nici acum nu se gândește să vie la această chemare.

S'a lepădat el însuși de rostul lui?

Un lucru se vede: porunca lui Dumnezeu nu se îndeplinește prin el. Însă această poruncă trebuie îndeplinită, și atunci ea se îndeplinește prin propovăduirea Bibliei, făcută de creștini.

*) „Vie de Jésus“, cap. 2 ed. populară Nelson, Paria, pag. 44.

Da, au fost Evrei, cari au înțeles chemarea, și au urmat ei. Cei dintâi Creștini au fost Evrei. Dar mulțimea mare a poporului a lepădat și atunci ei nu mai sunt unealtă a lui Dumne-

zeu, pentruca printr'însul să se îndeplinească împărtășirea binecuvântării cerești la toate neamurile pământului.

(Continuarea urmează).

UN CUVÂNT CĂTRE EVREI.

de L. I. AVERBUCH

[Continuare *].

Lumina adevărată din Biblie ne conduce la o lumină Dumnezeiască, la lumina lumii, la lumina neamurilor, la Acela care este cel mai frumos dintre toți fiii oamenilor (Ps. 45:2) la Isus din Nazaret, Eîșua Hanoiři. Această, scumpii mei, nu este o dumnezeire străină, după cum suntem obicinuiți să gândim din copilăria noastră. Nu! ci Isus in lumina Bibliei este Mântuitorul—Mesia, „Mușiach“ in limba greacă Hristos, care a fost făgăduit de Dumnezeu prin profeți.

El este aceea piatra unghiulară, care in neștiință, a fost aruncată de către arhitecții noștri, dar care a devenit capul unghiului. Dela lăhova s'a făcut aceasta, și este minunat inaintea ochilor noștrii (Ps.118,22-23).

Biblia vorbește: căutați in cartea lui Iehova și citiți; nici una din toate acestea nu va lipsi, nici una nici alta nu vor da greș, căci gura Domnului spune lucrul acesta (Isaia 34:16). Dumnezeu nu este un om ca să mintă, ce a spus oare nu va face? ce a făgăduit oare nu va împlini? (4 Moise 23:19). El a făgăduit că va trimite in al doilea templu pe Mântuitorul și El și-a îndeplinit făgăduința, ungând pe

Isus Hristos ca Mântuitor al lui Israel și al tuturor oamenilor, pentru-că „nici nu este sub cer un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți“ (Fapt. Ap. 4:12).

Hristos ne sfătuieste a cerceta scripturile biblice, cari ne adevăresc că El este acel făgăduit și trimis de Dumnezeu: „Mesia“ (Ev. Ioan 5:39).

Știu că aceasta va fi pentru mulți de mirare și o imposibilitate, totuși după cercetari minuțioase a Bibliei noastre—nu străine sau misionare, după cum se spune — trebuie să vină la convingerea că Isus cel respins de noi, este Mesia al nostru.

Atunci vom înțelege cele scrise în cartea profetului Isaia, că noi rățacim cu toții ca niște oi, fie-care î-și vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor. El a fost luat prin apăsare și judecată... căci El fusese șters de pe pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu... fiindcă Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință, dar după ce își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui. (Isaia 53).

(va urma).

*) Vezi No. No. 5—6 anul 7.

VIATA OMULUI.

„Orice făptură este ca iarba și toată slava ei ca floarea ierbii. Iarba se usucă și floarea cade jos.“ (I Petru I, 24).

„Răsare soarele cu căldura lui arzătoare, și se usucă iarba: floarea ei cade jos, și frumesețea înfățișerii ei piere: așa se va vesteji bogatul în umbrelele lui“. (Iacob I, 11).

„Și nu știți ce va aduce ziua de mâne! Căci ce este viața voastră? Nu sunteți decât un abur, care se arată pușintel, și apoi piere“. (Iacob 4, 14).

Ilustrația de mai jos ne va ajuta să înțelegem mai bine texturile de mai sus. Istoria aceasta se cheamă: „Sabia lui Damocles“.

—Dionisie tiranul (împarat) a aratat lui Damocles de câte griji și osteneți este împresurată și viața celor ce domnesc. Acesta înălța până la cer pe Dionisie pentru bogăția cea multă, podoabele împărăteștilor palate și altele și zicea că nu este om mai fericit decât el. Atunci Dionisie l-a chemat și l-a întrebat dacă dorește să guste din bunătățile ce i-a dăruit Dumnezeu. El a răspuns că ar vrea. Dionisie îndată a poruncit să-i gătească un palat de aur și să-l împodobască cu cele mai frumoase mobile. La masă a poruncit să fie servit cu orice va porunci.

Au miresmit odăile cu cele mai plăcute arome și au adus la masă cele mai bune bucate. Toate aceste făcură pe Damocles să fie plin de bucurie. Văzând slava în care se află, spunea tuturor că este cel mai fericit om din lume.

În vremea acestor desfătări, Dionisie a poruncit oamenilor săi ca să atârne cu un fir de păr de cal de tavanul casei o sabie foarte ascuțită, drept deasupra cupului lui Damocles. Văzând sabia deasupra capului său, acesta s'a cutremurat de frică și nu s'a mai uitat nici la podoabele caselor, nici la frumesețiile vaselor mesei, nici la bucatele de mare preț, nici la toate celelalte măriri.

Mâna lui nu se mai întindea la masă, el nu mai simțea mirosul cel desfătător al aromelor ce umpleau toată casa, ci cu lacrimi de foc ruga pe împăratul să se milostivească și să-l lase să se ducă la căscioara sa, căci mai mulțumit e să trăească în sărăcie și liniștit, decât în bogăție și cu frica morții în sân. „Sărăcia mea, îi zicea el, a fost mai dulce decât mierea; iar bogăția ta este mai amară decât fierea“.

Cetitorule, știi tu că și deasupra ta stă atârnată „sabia“ morții, „căci, boldul morții este păcatul“. Poți tu spune împreună cu apostolul Pavel: «Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruință prin Domnul nostru Isus Hristos?» (1 Cor. 15, 56-57).

Cum să ne rugăm?

Nu cere dela Dumnezeu viața ușoară, ci roagă-te Lui să te facă mai rezistent împotriva greutăților vieții.

Nu cere muncă după puterea ta, ci putere după muncă, care ți-o dă Dumnezeu după voia Sa. Și atunci nu te vei mira de fructele muncii tale, ci tu singur vei fi o minune față de jucerul tău. Zi cu zi binecuvântarea Domnului se va revărsa asupra ta. Fă-ți datoria cu credincioșie. Incede-te în Domnul pe deplin.

Imbunătășirea lucrului spiritual cu bani?

În anul trecut 56159 de persoane au părăsit biserica Episcopală Metodistă, din care făceau parte ca membri. Și în prezent aceasta organizație întreprinde o mare campanie pentru strângerea a zece milioane de dolari pentru ajutorarea bisericilor sale în toată lumea. În istoria metodismului așa ceva n'a mai fost nici odată.

„Our Hope“, comunicând despre aceasta, scrie: „care aceste zece milioane sunt în stare să redea bisericii puterea spirituală pierdută?... Mai bine ar face, dacă metodistii ar anunța zile de rugăciune și post, zile de înfrigare și căință în păcatul săvârșit împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Trebuie să părăsească calea în care, aflându-se, ei tolerează păcatele conducătorilor săi moderniști, evoluționiști și adepți al criticei ruinătoare“...

Din „VERNOST“.

„Cineva“ a uitat.

Într'un oraș mare în Anglia un băiat de stradă a fost adus prin minune la școala de Duminică. Auzind despre mântuire, băiatul și-a predat inima Domnului. După câteva zile bietul băiat a fost clatinat în credința lui de niște oameni răi prin întrebări încurcate.

„Dacă Dumnezeu într'adevăr te iubește, cum spui tu, de ce El nu se îngrijește de tine mai bine? De ce El nu poruncește sau să îndemne pe cineva ca să-ți trimeată o pereche de ghete călduroase sau lemne de foc?“ Săracul orfan, gândindu-se un moment și cu ochii plini de lacrimi, a zis: „Da, mă gândesc și cred că Domnul a spus și a îndemnat pe cineva, dar acela *cineva* probabil a uitat“.

Dorim, ca fiecare credincios să se întrebe pe sine însuși: „Nu cumva sunt chiar eu acel *cineva* ?“

Pe lângă redacția „Binevestitorului“ se găsesc de vânzare: Biblii, Testamente Noi, Evanghelii și altă literatură religioasă în limba română, evreiască și rusă.

Redacția și administr. Misiunea Engleză „Mildmay“ L. Averbuch.

A ieșit de sub tipar o carte de cântări cu note „Pe drumul credinței“

321 cântări.

Editura frașilor Creștini după
Evanghelie.

Fiind-că aceasta carte de cântări e compusă de un frate talentat în muzică, melodiile sunt în plină armonie cu cuvintele și sună plăcut. Deasemenea și notele sunt scrise clar.

Sfătuim a-și procura această carte pentru cor, școală Duminicală și cântări comune.

Domnul să binecuvinteze aceasta muncă frățască spre preamărire din inimă a numelui Sau.

Prețul 1 exemplar—350 lei.

La comanda mai mult decât 1 exemplar se face rabbat.

Adresa red. „Binevestitorul“

Predice Biblice al Misiunei „Mildmay“ printre evrei

au loc în sala „BETHEL“

str. VI. Herza 10 Chișinău

În zilele următoare:

Sâmbătă la ora 5 după amiaza
pentru copii și părinți

„ la ora 8 seara pentru adulți
Duminica la ora 10 dimineața

pentru credincios
„ la ora 8 seara pentru toți

Abonamentul anual — — 12 lei;
cu partea rusească — — 24 lei;

cu partea evreiască
și rusească 36 lei;

în provincie cu 6 lei mai scump.
(poșta).

Adresa: D-lui Marcu Tarlev, Mildmay
Mission, str. Vlad. Herza No. 10
Chișinău Basarabia—Roumania